

DØDSFALD

GODSEJER K. LANGKILDE, BRAMSTRUP

I en alder af kun 67 år er godsejer *Karl Langkilde*, Bramstrup, død den 18. april. Hermed har den danske godsejerstand og dansk landbrug i sin helhed taget mistet en af sine mest stoute og fremtrædende repræsentanter.



Det blev ikke noget langt åremål, godsejer *Langkilde* fik lov at virke i, men det kan uden forklejning af andre siges, at han nåede at udrette mere i sin relativ korte levetid end de fleste andre, som har fået lov at leve betydeligt længere.

Godsejer *Langkilde* var en stor begavelse, fuld af initiativ og virketrang, og det prægede ham lige til de sidste dage, han le-

vede. Nogen kompromis'ernes mand var han langt fra. Hvad han anså for rigtigt, gik han fuldt og helt ind for, og han havde sine meningers mod til at fremholde og fastholde sine synspunkter — og det uden at skæve til højre eller venstre, og om det behagede »Per eller Povl«; det var ham uden forskel. Indså godsejer *Langkilde* senere, at han havde taget fejl på et eller andet punkt, var han den første til at indrømme sin fejltagelse. Den slags egenskaber skaber respekt og agtelse for manden, som er i besiddelse af dem.

Efter studentereksamen og praktisk uddannelse ved landbruget kom godsejer *Langkilde* i 1905 ind på Landbohøjskolen, hvorfra han dimitteredes i 1907 som landbrugskandidat med stor udmærkelse. Efter et par år som forvalter på Ringsted Kloster kom han hjem som forvalter hos sin fader, etatsråd *W. A. Langkilde*, Bramstrup, hvilken stilling han varetog indtil 1915, da han overtog godset i forpagtning. 1919 blev godsejer *Langkilde* ejer af fødegården.

I de 33 år godsejer *Langkilde* var ejer af Bramstrup, øvede han her en landmandsgerning, der skabte respekt om hans person over det ganske land. Særlig planteavlens havde hans store interesse, og han opnåede her dyrkningsresultater, som kun få har kunnet opvise mage til. Hans store teoretiske indsigt parret med en glødende interesse for alt det nye, som kunne tjene til fremme af produktionen, prægede hans landmandsgerning. Ved siden af det egentlige landbrug nåede han også at skabe en af landets største og mest velplejede og veldrevne frugtplantager. Ikke mindre end 67 tdr. land af den til landbrug dårligst egnede jord blev i årenes løb omdannet til frugtplantage.

Det mest synlige minde som landmand har godsejer *Langkilde* dog sat sig ved opførelse af den nye avlsgård til Bramstrup. Et værk han selv helt og fuldt var skaber af. Som sin egen arkitekt skabte han her ud fra arbejdstekniske hensyn en helt ny type på avlsbygninger — en stjerneformet gård — som efter datidens krav var noget nær det fuldkomne.

Godsejer *Langkilde* søgte ikke og attråede ikke offentlige hverv, men en mand med hans rige evner kan ikke undgå at blive draget ind i det offentlige arbejde, og det blev også mange betydelige opgaver, der blev ham betroet.

I 20 år — fra 1926 til 1946 — varetog han posten som formand for Fyens Stifts patriotiske Selskab. Det er den hidtil længste formandsperiode i selskabets snart 150 årige historie.

I 1927 blev godsejer *Langkilde* medlem af Det kgl. danske Landhusholdningsselskabs bestyrelsesråd, og året efter indtrådte han i bestyrelsen for De danske Sukkerfabrikker, et

hverv han varetog indtil sin død. I kraft af dette hverv havde han tilsyn med driften af sukkerfabrikkernes gårde på Lolland.

Også i repræsentantskabet for Fyens Diskonto Kasse blev godsejer *Langkilde* indvalgt, og fra 1938 og til sin død var han medlem af bankens bestyrelse. Endvidere var han medlem af repræsentantskabet for Ravnholtkassen, for Landbygningernes alm. Brandforsikring, i bestyrelsen for mejeriet Pasteur i Odense og næstformand for Understøttelsesforeningen for trængende forhenværende Landmænd og deres efterladte i Fyens Stift.

En redegørelse for godsejer *Langkildes* indsats på disse vidt forgrenede felter vil føre alt for vidt. Det skal kun nævnes, at han varetog de opgaver, der blev ham betroet, med en enestående grundighed og pligt troskab. Han følte et stort ansvar for de midler, det blev ham betroet at arbejde med, og hans samvittighed lod ham ikke i fred, hvis han ikke følte med sig selv, at han havde udført dagens gerning så godt, som det under de givne forhold lod sig gøre. Det gjaldt i hans store og omfattende bedrift hjemme på Bramstrup, og det gjaldt overfor de opgaver, han påtog sig uden for den hjemlige bedrift.

De, der lærte godsejer *Langkilde* at kende, og ikke mindst vi, der igennem en årrække har oplevet den lykke at samarbejde med ham, vil bevare mindet om hans ranke, inspirerende personlighed.

H. Laigaard Nielsen.
